

Záradék:

Kijavító végzés a 11. szám alatt.

Budapest, 2023. január 23.

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.586/2022/8.
A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Név1
(cím1)
A felperes képviselője: Molnár Csaba Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Molnár Csaba
(cím2)

Az alperes: Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzat Képviselő testülete
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Kiss Imre László
(cím4.)

A per tárgya: önkormányzati szociális támogatási ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: a Fővárosi Törvényszék 2022. július 11-én kelt 22.K.706.855/2021/6. számú végzésével kijavított 2022. április 13. napján kelt 22.K.706.855/2021/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 22.K.706.855/2021/6. számú végzésével kijavított 22.K.706.855/2021/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét 50.000 (ötvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2017. augusztus 15-én Név2 nevű gyermeke jogán benyújtott tömegközlekedési támogatás megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő a Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. Kerületi Önkormányzat Polgármesterénél (a továbbiakban: elsőfokú hatóság).

[2] Az elsőfokú hatóság a 2017. augusztus 24. napján kelt XI/G-30478/12/2017. számú határozatával a felperes kérelmét a Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzat Képviselő Testülete gyermekvédelmi ellátásokról szóló 26/2016. (X.22.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Ör.) 3. § (1) bekezdés d) pontjára, az 5. § (4) bekezdésére és a 9. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira alapítottn elutasította.

[3] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felperes és családja nem az V. kerületben, hanem a XV. kerületben élnek életvitelszerűen, ezért a felperes a támogatásra nem jogosult.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljár alperes a 2017. október 12-én kelt 217/2017. (X.12.) B-L-Ö.h. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[5] A felperes keresete folytán eljár Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: FKMB) a 7.K.30.905/2018/9. számú ítéletével (a továbbiakban: első új eljárásra kötelező ítélet) - az indokolási kötelezettség megsértése miatt - az alperesi

határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra előírta a felperes fellebbezési hivatkozásainak érdemi és tételes elbírálását, valamint a határozat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés e) pontjának megfelelő teljeskörű indokolását.

[6] Az alperes az új eljárásban 2018. december 13-án meghozott 328/2018. (XII. 13.) ügyiratszámú határozatával (a továbbiakban: első új eljárásban hozott alperesi határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[7] A felperes keresete alapján eljáró FKMB a 7.K.30.593/2019/7. számú ítéletével az első új eljárásban hozott alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest ismételt új eljárásra kötelezte (a továbbiakban: második új eljárásra kötelező ítélet), tekintettel arra, hogy az alperes a megismételt eljárása során nem tett eleget az első új eljárásra kötelező ítéletben foglaltaknak. Az ítélet új eljárásra adott iránymutatása szerint az alperesnek a felperes közigazgatási eljárás során előterjesztett fellebbezésében foglalt hivatkozásait érdemben tételesen el kell bírálnia, az így meghozott határozatát a hatáskörére és illetékességére is kiterjedő, releváns jogszabályhelyekkel teljeskörűen alá kell támasztania és meg kell indokolnia. Az alperesnek a határozatában a felperes által csatolt bérleti szerződések értékelésére is ki kell térnie. Megjegyezte, hogy az alperes nincs elzárva attól, hogy szükség szerint további eljárási cselekményeket végezzen.

[8] A második új eljárásban eljáró alperes a 2019. december 5-én meghozott 352/2019.(XII.05.) számú határozatával (a továbbiakban: második új eljárásban hozott alperesi határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntése jogalapjaként hivatkozott az Ö. 3. § (1) bekezdés d) pontjára, a területi védőnői ellátásról szóló 49/2004. (V.21.) ESzCsM rendelet 2. § (3)-(6) bekezdéseire, továbbá a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 5. § (2) bekezdésének fogalmára.

[9] Indokolásában tételesen és aprólékosan megválaszolta a felperesnek az – álláspontja szerint - valótlan adatok alapján foganatosított védőnői megkeresés, illetőleg a szabálytalanul foganatosított helyszíni szemle köré csoportosuló fellebbezési kifogásait. Értékelte a 2017. szeptember 1. napján kelt bérleti szerződést és a felperes által benyújtott módosított bérleti szerződést, amelyek értékelése eredményeként arra következtetésre jutott, hogy az azokban foglaltak csak megerősítették az elsőfokú hatóság megállapítását, nevezetesen azt, hogy az V. kerületi lakást a felperes családja bérbeadás útján hasznosítja, és a család lakóhelye, tényleges, életvitelszerű tartózkodási helye a XV. kerületi lakásingatlan. Utalt továbbá arra, hogy a fellebbezését, beadványát a XV. kerületben adta fel, szintén a XV. kerületi életvitelszerű tartózkodásra utal. Megállapította, hogy a felperes és házastársa a bejelentett lakóhelyüket képező ingatlanon kívül egyéb ingatlanvagyonnal is rendelkeznek, a felperes házastársa egy I. kerületi ingatlan vonatkozásában bérleti szerződéssel rendelkezik. Hangsúlyozta, hogy az Ö.-ben szabályozott ellátások egyes körének - így a tömegközlekedési támogatás megállapításának - nem feltétele, hogy a kérelmező és családja ne rendelkezzen vagyonnal, de a vagyon hasznosításából származó jövedelem vizsgálatára kiterjed. A felperes a Reáltanoda utca 17. földszint 3. szám alatti ingatlan bérbeadásából származó jövedelemről csak a helyszíni szemlét követően nyújtott be igazolást, az egyéb ingatlanok hasznosításából származó jövedelemről azonban nem nyilatkozott. Rámutatott arra, hogy a család vagyoni helyzete alapján nem életszerű, hogy a hattagú család az V. kerületi ingatlan egy szobáját használja, a közös helyiségek használatát idegenekkel kell megosztaniuk. Hivatkozott továbbá arra, hogy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (Szt.) 2. §-a alapján a szociális ellátás feltételeinek biztosítása elsődlegesen az egyének önmagukért és családjukért viselt felelőssége, így mindezek alapján elsődlegesen a

felperes családjának feladata a gyermek egészséges fejlődéséhez szükséges feltételek megteremtése, amely a fentiekben említette vagyoni helyzet alapján elvárható lenne. Leszögezte, hogy a feltárt tényállás alapján bizonyítottanak látja, hogy az elsőfokú határozat jogszerű és megalapozott volt. Határozata záró részében rögzítette a hatáskörét és illetékességét megalapozó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 119. § (4) bekezdését, 7. § (2) bekezdését, 15. § (1) bekezdését, 16. § (2) bekezdését.

A kereseti kérelem

[10] A felperes keresetében az alperes határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését kérte. Állította, hogy az alperes immár a második hatályon kívül helyezés után sem teljesítette az új eljárásra utasító 7.K.30.593/2019/7. számú ítélet iránymutatásában előírtakat, mindez azon túl, hogy sérti a jogbiztonság követelményét, a döntés Ákr. 123. § (1) bekezdés szerinti semmisségét eredményezi.

Az elsőfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[12] Indokai szerint az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjából következően a perben kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az alperes a megismételt eljárás során eleget tett-e a második új eljárásra kötelező ítéletben foglaltaknak.

[13] Megállapította, hogy az első és a második új eljárásban hozott alperesi határozat indokolása nem térnek el egymástól, azok gyakorlatilag szó szerint ugyanazokat az alperesi indokokat tartalmazzák. Márpedig a bíróság az első új eljárásban hozott alperesi határozatot megsemmisítő ítéletében további indokolási kötelezettséget írt elő az alperes számára, ami nem teljesült.

[14] Az alperes a becsatolt bérleti szerződések létre utalt ugyan határozatában, azonban azokat nem értékelte, azokra vonatkozóan ténybeli és jogi indokolást nem tartalmaz a határozat. A szerződés lényeges tartalmi elemeit, különös tekintettel a bérlők személyére, a felek jogaira és kötelezettségeire nem ismertette döntésében, így a bizonyítékként hivatkozott magánokirat tekintetében érdemi indokolás nem található a határozatban, ismét szembe menve a bíróság megsemmisítő döntésével.

[15] Megállapította, hogy a határozat záró részében hatáskört megalapozó szabályként kizárólag az Ákr. általános rendelkezéseire van hivatkozás, jöllehet ezen jogszabályhelyre történő utalást a bíróság már a megelőző közigazgatási perben sem tartotta elegendőnek.

[16] Mindezekre figyelemmel megállapította, hogy a második új eljárásra kötelező ítéletben foglalt iránymutatás teljesítésének elmulasztása miatt a döntés az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel semmis. Mindezt arra kötelezte az alperest, hogy ismételten és maradéktalanul tegyen eleget az új eljárásra adott bírói iránymutatásnak.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[17] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Hivatkozása szerint az ítélet sérti az Ákr. 62. §-át és az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontját, valamint ellentétes a Kúria Kfv.III.37.707/2021/6. és Kfv.IV.37.028/2020/9. számú döntésében foglaltakkal.

[19] Álláspontja szerint az ítélet az Ákr. 62.§ (4) bekezdésében foglalt jogát korlátozta azzal, hogy úgy vélte, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozatlan döntést hozott, és nem tett eleget az előzményi ítéletben foglaltaknak. Kiemelte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerinti értékelte akként, hogy azok nem támasztják alá a hat tagú család életvitelszerű ottlakását az V. kerületi ingatlanban. További bizonyítást nem folytatott le, ettől nem lett elzárva, de erre nem is kötelezte az előzményi ítélet, ezért ez nem teszi semmissé az alperesi határozatot.

[20] Rámutatott arra, hogy eljárásában a bérleti szerződéseket akként értékelte, hogy azok kifejezetten megerősítették a helyszíni szemlén tapasztaltakat, nevezetesen, hogy a kérelem benyújtásakor a felperesi család nem lakott az V. kerületi lakásban, illetve, hogy a lakást bérbeadás útján hasznosítják.

[21] Rámutatott arra, hogy 2017. november 2-án kelt védőnői feljegyzés nem a védőnő tapasztalatait, hanem a felperes nyilatkozatát rögzíti, amely szerint a hat fős család használja az ingatlan egy szobáját, míg az ingatlan másik szobájában albérlők laknak. E nyilatkozatból azonban az alperes nem tudott arra következtetni, hogy a felperes és családja az V. kerületben élnek.

[22] Hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.707/2021/6. számú végzésére, amelyben a felperes hasonló ügyében megállapította, hogy az alperes határozata a hatáskörre és illetékességre vonatkozó jogszabályhelyeket - Ákr. 119. § (4) bekezdése, 7. § (2) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 16. § (2) bekezdése - tartalmazza. A Kúria azt is megállapította, hogy a felperes arra nem hivatkozott, hogy az alperes hatáskör, illetékesség hiányában járt volna el, ahogyan azt sem fejtette ki, hogy ennek az ügy érdemére mennyiben lett volna kihatása.

[23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

[24] Rögzítette, hogy az alperes az azzal elsőfokú ítélettel szemben terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek eleget téve az új eljárás lefolytatta és új határozatot hozott. Az új határozatot a felperes keresettel támadta. Így jelenleg az a helyzet áll fenn, hogy ugyanazon vitatott joggal kapcsolatos kérelmek két különböző bírósági szinten vannak folyamatban.

[25] Hangsúlyozta, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme ténylegesen az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadja, mely felülmérlegelésre kizárólag iratellenes tényállás esetén lenne lehetősége az alperesnek a polgári perrendtartásról szóló 2106. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére figyelemmel, ilyen kifogással azonban az alperes nem élt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[27] A Kúria a jogerős ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a megállapításra, hogy az alperes határozata semmis, továbbá az ítélete meghozatalakor figyelmen kívül hagyta a Kúria Kfv.III.37.707/2021/6. és Kfv.IV.37.028/2020/9. számú döntéseiben kifejtetteket.

[28] A közigazgatási jogvita tárgyát a második megismételt eljárásban hozott alperesi döntés jogszerűségének vizsgálata képezte.

[29] A Kp. 96. §-a értelmében a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekelték új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék.

[30] A Kp. 97. § (4) bekezdése szerint a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.

[31] Az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerint az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha a tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes.

[32] A kiemelt jogszabályi rendelkezésekből látható, hogy ha a bíróság a közigazgatási határozatot új eljárásra kötelezés mellett hatályon kívül helyezi, akkor a megismételt eljárásra nézve a hatóság számára iránymutatást ad. A fentiekből következően ez az iránymutatás szintén kötelező a közigazgatási szerv számára, tehát az új eljárását a bíróság előírásának megfelelően kell lefolytatnia. Ellenkező esetben súlyos, a döntés semmisségét eredményező eljárási hibát vét, amely újabb hatályon kívül helyezést alapozhat meg.

[33] Mindezek ismeretében helyesen utalt arra az eljárt bíróság, kizárólag az képezte vizsgálata tárgyát, hogy az alperes a második új eljárásra kötelező ítéletben a megismételt eljárás vonatkozásában előírt iránymutatásnak eleget tett-e.

[34] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a második új eljárást elrendelő ítéletével azért helyezte hatályon kívül az első megismételt eljárásban hozott alperesi határozatot, mert az nem tett eleget az első új eljárásra kötelező – indokolási kötelezettséget előíró – ítéletben foglaltaknak. Az új eljárásra vonatkozó iránymutatásában azt írta elő, hogy az alperesnek a felperes közigazgatási eljárás során előterjesztett fellebbezésében foglalt hivatkozásait érdemben tételesen el kell bírálania, az így meghozott határozatát a hatáskörére és illetékességére is kiterjedő, releváns jogszabályhelyekkel kell teljeskörűen alátámasztania és megindokolnia. Az alperesnek a határozatában a felperes által csatolt bérleti szerződések értékelésére is ki kell térnie. Arra is rámutatott, hogy az alperes nincs elzárva attól, hogy szükség szerint további eljárási cselekményeket végezzen. A második új eljárásra kötelező elsőfokú ítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadták.

[35] Mindebből az következik, hogy az alperes csak és kizárólag úgy járhatott el jogszerűen az új eljárás során, ha a második új eljárásra kötelező ítéletben részletezett iránymutatást követi. Az abban foglaltak teljesítésétől csak a megismételt, illetve a

folyamatban lévő ügyekben is alkalmazandó jogszabály-változás, továbbá a tényállás lényeges megváltozása okán mentesülhetett volna, azonban ilyen nem merült fel.

[36] A Kúria – az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításával szemben - rögzíti, hogy az alperes második új eljárásban hozott határozatának indokolása tartalmazza a felperes fellebbezési kifogásainak a tételes elbírálását, kitérve a védőnői nyilatkozatok értékelésére, a helyszíni szemle eredményeire, megállapításaira, a felperes várandóssága körében tett megállapítások indokára. Elvégezte továbbá a felperes által csatolt bérleti szerződés és módosított bérleti szerződés értékelését, akként, hogy azok megerősítették a hatóság által rögzített tényállást, hogy a kérelem benyújtásakor a család nem lakott az V. kerületi ingatlanban, illetve, hogy az ingatlant bérbeadás útján hasznosítják. Rögzítette, hogy a képviselő-testület hatásköre az Ákr. 119. § (4) bekezdésén, illetékessége az Ákr. 7. § (2) bekezdésén, 15. § (1), 16. § (2) bekezdésén alapul.

[37] A Kúria a felperes hasonló ügyében hozott határozat kapcsán a Kfv.IV.37028/2020/9. számú határozatában leszögezte, hogy új bizonyíték bevonása nem csak új bizonyíték beszerzésével, hanem a vizsgált időszakra vonatkozóan már ismert vagy utóbb ismertté vált adatok, korabeli dokumentumok felhasználásával is megvalósulhat.

[38] A Kúria jelen tanácsa rámutat továbbá arra, hogy Ákr. 62. § (1) bekezdése értelmében bizonyítási eljárást csak akkor kell lefolytatni, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendők a döntéshozatalhoz. Az Ákr. 62. § (2) - (4) bekezdéseiben foglaltakra tekintettel az alperes az eljárása során minden olyan bizonyítékot felhasználhat, amely a tényállás tisztázására alkalmas, döntését hivatalosan ismert és köztudomású tényekre is alapozhatja, szabadon választja meg a bizonyítás módját, és rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Ebből értelemszerűen az is következik, hogy ha a feltárt bizonyítékok már elegendők a döntéshozatalhoz, akkor azt nem kell tovább folytatnia. Az eljárással szemben megkövetelt hatékonyság ellen hatna a formális, ténylegesen szükségtelen bizonyítási eljárás folytatása. Az alperes, bár nem volt elzárva a további bizonyítástól, arra nem is volt kötelezve, így a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján hozott döntése nem jelenti az új eljárásra kötelező ítélettel való szembehelyezkedést.

[39] A Kúria megállapította, hogy az alperesi határozat tartalmazza a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást, amelyet a kúriai joggyakorlat (Kúria Kfv.III.37.707/2021/6. számú határozat) az új eljárásra adott iránymutatásban foglaltakat kielégítőnek talált. A kiemelt végzésében a Kúria arra is rámutatott, hogy a felperes nem állította, hogy az alperesnek ne lett volna hatásköre, illetékessége eljárni, de arra sem tért ki, hogy ennek mennyiben van kihatása az ügy érdemére, ahogy a többi eljárásjogi jogsérelem kapcsán sem. A Kúria jelen tanácsa utal továbbá arra, hogy a felperes azt sem fejtette ki, hogy a határozat záró részében feltüntetett jogszabályok miért nem elegendők a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalásként.

[40] Mindezek ismeretében az alperes második megismételt eljárásban hozott döntése megfelel a jogszabályi előírásoknak, az alperes betartotta a bíróság iránymutatásában foglaltakat, következőképpen az nem semmis, a kereset érdemben elbírálható.

[41] A felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakra tekintettel a Kúria rögzíti, hogy az alperes nem az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadta, hanem azt állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy nem tett eleget a második új eljárásra kötelező ítéletben foglaltaknak.

[42] Jelen felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem befolyásolta az, hogy az alperes az elsőfokú ítélettel elrendelt új eljárást lefolytatta, tekintettel arra, hogy jelen felülvizsgálati eljárás tárgya az elsőfokú bíróság 22.K.706.855/2021/3. számú kijavított ítélete és ezen keresztül a 352/2019. (XII.5.) számú alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata volt. E

körön kívül esik, hogy az alperes a kijavított elsőfokú ítélettel elrendelt új eljárást lefolytatta és új határozatot hozott.

[43] A fentiekre tekintettel a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazva a jogerős kijavított ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak – a Kúria megállapításaira figyelemmel – kell döntenie a kereset megalapozottsága tárgyában.

A döntés elvi tartalma

[44] *A közigazgatási hatósági döntés Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségét az eredményezi, ha a közigazgatási hatóság nem teljesíti a bíróság új eljárásra kötelező ítéletében előírt iránymutatást.*

Záró rész

[45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

[46] A Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 110. § (3) bekezdésének megfelelően a Kúria a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének csak az összegét állapította meg, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell majd határoznia.

[47] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[48] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.37.586/2022/11.

A Kúria a Molnár Csaba Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Molnár Csaba, cím2) által képviselt Név1 (cím1) felperesnek, Dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Kiss Imre László, cím4.) által képviselt Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete (cím3)alperes ellen indított közigazgatási perben a Fővárosi Törvényszék 2022. július 11-én kelt 22.K.706.855/2021/6. számú végzésével kijavított 2022. április 13. napján kelt 22.K.706.855/2021/3. számú ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban a Kúria a 2022. november 17. napján kelt Kfv.VI.37.586/2022/8. számú végzés kijavítása tárgyában az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

kijavító végzést

A Kúria a Kfv.VI.37.586/2022/8. számú végzésének fejrészét akként javítja ki, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A Kúria észlelte, hogy a Kfv.VI.37.586/2022/8. számú jogerős végzés fejrésze elírást tartalmaz, ezért azt a Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 352. § (1) bekezdése alapján kijavította.

A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. január 23.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül: